

A kereszt oltalmában...

És egyszer megálltál a " keresztútnál ",
és nem tudtad; jobbra, vagy balra ?
És hagyta, a Sors, hogy bekösse szemed,
és vezessen ~ Amerre a szél fúj: arra !

De a szél ~ viharok szele volt,
nem hűsítő, májusi szellő,
és gonoszul ezernyi vihart kavart,
míg ellepte életed száz fekete felhő.

Támasz után néztél, de a fát
~ rég kitepte tövestől,
s az út menti házakat romba döntve
nyargalt előtted veszettül !

S egy hang szólt lelkedből:
Állj meg ! Fordulj vissza ! Ne félj !
Kapaszkodj bátran a keresztbe,
ha a vad vihar utól ér.

És fordulj hittel a Másik Útra,
mely bár csak sziklát, s tar hegyet ígér;
de a Kereszt oltalma, meglásd,
az úton majd végig elkísér.
(Tandari Éva)